

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om »forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om inddrivelse og konfiskation af aktiver«

(COM(2022) 245 final)

(2023/C 100/16)

Ordfører: **Ionuț SIBIAN**

Anmodning om udtalelse	Kommissionen, 27.10.2022
Retsgrundlag	Artikel 304 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde
Kompetence	Sektionen for Beskæftigelse, Sociale Spørgsmål og Unionsborgerskab
Vedtaget i sektionen	23.11.2022
Vedtaget på plenarforsamlingen	14.12.2022
Plenarforsamling nr.	574
Resultat af afstemningen (for/imod/hverken for eller imod)	208/0/2

1. Konklusioner og anbefalinger

1.1. Forslaget til direktiv imødekommer på passende vis behovet for at udvide anvendelsesområdet for konfiskationsmekanismerne, styrker de nationale myndigheders beføjelser og indfører grænseoverskridende samarbejds mekanismer for at øge graden af inddrivelse af aktiver.

1.2. Når anvendelsesområdet for konfiskationsmekanismerne udvides og kommer til at omfatte et nyt sæt forbrydelser, opfordrer EØSU Kommissionen til at præcisere og sikre, at smugling af migranter og ulovlig handel med tobak falder ind under direktivforslagets anvendelsesområde.

1.3. EØSU opfordrer Kommissionen til at overveje, hvordan det foreslåede direktiv skal anvendes på overtrædelser af EU's restriktive foranstaltninger, og mener, at der er behov for særskilt lovgivning på dette område. Forslaget til direktiv bør gøre det muligt for kontorerne for inddrivelse af aktiver at styrke deres operationelle kapacitet uden at tilføje yderligere kompetencer.

1.4. Offentligheden bør sikres adgang til oplysninger, uden at dette berører igangværende procedurer for inddrivelse af aktiver. EØSU foreslår, at direktivforslaget udtrykkeligt fastlægger, at de nationale myndigheder og Kommissionen er forpligtet til regelmæssigt at offentliggøre omfattende statistikker om de foranstaltninger, der er truffet i henhold til direktivet, og sikre offentlighedens adgang til oplysninger.

1.5. EØSU opfordrer Kommissionen til at sikre, at medlemsstaterne vedtager nationale strategier for inddrivelse af aktiver under fuld hensyntagen til gennemsigtighed og tilgængelighed.

1.6. EØSU opfordrer kraftigt Kommissionen til at træffe alle nødvendige forholdsregler under gennemførelsesprocessen for at forhindre misbrug i tilfælde af ikkedomsbaserede konfiskationsforanstaltninger i sager om inddrivelse af aktiver.

1.7. Den nyligt indførte mekanisme, der sikrer konfiskation af aktiver, der ikke er direkte knyttet til en forbrydelse, der er opført i direktivet, men som er baseret på mistanke om ulovlige formuegoder/formuegoder opnået gennem kriminelle aktiviteter, kræver strengere standarder for tiltaltes proceduremæssige rettigheder og garantier.

1.8. EØSU opfordrer indtrængende Kommissionen til at genoverveje bestemmelsen om social genanvendelse i forslaget til direktiv og tilskynde medlemsstaterne til at udvikle mekanismer, der prioriterer inddragelsen af civilsamfundsorganisationer i forvaltningen og afhændelsen af konfiskerede aktiver. Kommissionen bør opstille mål ved at inkludere en minimumsprocentsats for social genanvendelse af konfiskerede aktiver. Offentlighedens interesse bør ikke kun forstås som foranstaltninger, der hører under offentlige enheders ansvarsområde.

1.9. EØSU anser det for meget vigtigt, at Kommissionen er mere præcis med hensyn til at fastlægge ofres ret til erstatning og give ofrene prioritet i kreditorrækkefølgen.

1.10. EØSU støtter Kommissionens forslag til direktiv, der kræver, at der oprettes mindst ét kontor for inddrivelse af aktiver i hver medlemsstat, som skal have de nødvendige ressourcer til at kunne udfylde sin rolle effektivt. For at sikre en minimumsstandard for driften af kontorer for inddrivelse af aktiver i hele EU bør Kommissionen kræve regelmæssig rapportering om de ressourcer, der tildeles i hver medlemsstat.

1.11. EØSU anerkender målet om at øge anvendelsen af mekanismen for mellemliggende salg ved at indføre en referencedefinition og præcisere betingelserne for dens anvendelse. Samtidig er »ikke umiddelbart tilgængelig ekspertise« en standard, der kan forbedres ved at blive ændret til »ekspertise, der er urimeligt vanskelig at skaffe«. Hvad angår social genanvendelse bør salg fortsat være den sidste udvej i betragtning af, at de konfiskerede midler kan anvendes til at give erstatning til ofrene.

1.12. EØSU tilskynder Kommissionen til at færdiggøre mandatet for kontorerne for inddrivelse og forvaltning af aktiver ved at indføre relevante bestemmelser om aftaler vedrørende delingen af aktiver i forslaget til direktiv.

1.13. EØSU mener, at det er nødvendigt at indarbejde mere konkrete redskaber til at bistå embedsmænd fra tredjelande og aktivt tilskynde medlemsstaterne til at udvikle samarbejdet med disse lande for at maksimere de mekanismer for inddrivelse af aktiver, der er fastsat i direktivforslaget. Det samme gælder gennemførelsen af de retlige værktøjer og instrumenter, der er nødvendige for at sikre, at ofre for strafbare handlinger har fuld ret til erstatning i tredjelande.

1.14. EØSU anbefaler, at Kommissionen udsteder retningslinjer, der sammenligner den lovgivning, der skal erstattes, og det nye direktiv, der skal gennemføres, for at tilskynde til vedtagelsen af foranstaltninger, der letter den kommende gennemførelse af det foreslåede direktiv i national ret, og gøre det muligt for de nationale myndigheder hurtigt at tilpasse det til deres egen lovgivning.

1.15. EØSU anbefaler, at Kommissionen gør brug af de instrumenter til indsamling af sammenlignelige data, der er inkluderet i direktivforslaget, med henblik på at etablere gennemsigtige overvågningsmekanismer med deltagelse af civilsamfundet og gennemføre en evalueringsproces vedrørende virkningen af det foreslåede direktiv senest tre år efter dets vedtagelse.

2. Baggrund

2.1. Inddrivelse af aktiver er nøglen til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, dvs. aktiviteter relateret til organiseret kriminalitet. Organiseret kriminalitet er afhængig af at opnå udbytte, der vil blive hvidvasket og indført i den lovlige økonomi, og dermed skabe flere ofre, forvride markedsreglerne og fastholde evnen til at underminere de finansielle markeder og resultere i tab for enkeltpersoner og virksomheder. De retlige rammer for inddrivelse af aktiver og de grænseoverskridende samarbejdsinstrumenter skal revideres og håndhæves bedre, idet kun omkring 2 % af kriminelle aktiver indefrysnes, og 1 % konfiskeres ⁽¹⁾ i EU.

⁽¹⁾ Europol, *Does crime still pay? Criminal Asset Recovery in the EU* — Survey of statistical information 2010-2014, 2016.

2.2. Den første målrettede EU-strategi til bekæmpelse af organiseret kriminalitet⁽²⁾ blev vedtaget i april 2021 og omhandler den trussel, som organiseret kriminalitet udgør for europæiske borgere, statslige institutioner og økonomien som helhed. En af grundstøjerne i strategien består i at eliminere udbytte fra organiseret kriminalitet og forhindre, at det infiltreres i den lovlige økonomi og de lovlige virksomheder (»følg pengene«-tilgangen), og Kommissionen blev opfordret til at træffe foranstaltninger i forbindelse med revisionen af konfiskationsdirektivet⁽³⁾ og Rådets afgørelse om kontorer for inddrivelse af aktiver⁽⁴⁾.

2.3. EØSU har i nogen tid været fuldt bevidst om og bekymret over stigningen i den organiserede kriminalitet og dens betydelige økonomiske, politiske og sociale omkostninger. EØSU's arbejde har været i overensstemmelse med udvalgets rolle, og udtalelserne⁽⁵⁾ om emner, der er relevante for bekæmpelsen af organiseret kriminalitet, har hjulpet de europæiske lovgivere ved at give borgerne indflydelse og mulighed for at levere input via det organiserede civilsamfund. Inddrivelse af aktiver er en del af EU's overordnede lovgivningsmæssige økosystem, der har til formål at bidrage til den genoprettende retfærdighed, som samfundene har brug for med henblik på at mindske den skade, der forårsages af strafbare handlinger.

2.4. Af evalueringen⁽⁶⁾ af den nuværende retlige ramme for inddrivelse af aktiver fremgik det, at de samlede resultater med hensyn til konfiskerede aktiver ikke er tilfredsstillende på trods af en generel forbedring i medlemsstaterne. Konfiskationsprocenten i EU er fortsat meget lav. Evnen til at spore og identificere aktiver er en afgørende faktor for at forbedre succesraten og beslaglægge og konfiskere flere ulovlige aktiver. Revisionen af lovgivningen bør udvide anvendelsesområdet for inddrivelse af ulovlige aktiver og øge antallet af relevante instrumenter samt øge de nationale inddrivelseskontorers kapacitet⁽⁷⁾.

2.5. De politiske løsningsmodeller for revisionen af rammen for inddrivelse af aktiver var genstand for en offentlig høring i 2021. Der blev offentliggjort en indledende konsekvensanalyse⁽⁸⁾ med henblik på feedback i marts 2021 efterfulgt af en offentlig høring, der blev gennemført mellem den 21. juni og den 27. september 2021 for at indsamle synspunkter fra offentligheden og interesserede parter. Fire løsningsmodeller blev analyseret og præsenteret i konsekvensanalysen⁽⁹⁾:

- **Løsningsmodel 1:** bestående af **ikke-lovgivningsmæssige foranstaltninger** til støtte for udveksling af erfaringer, viden og god praksis mellem de kompetente myndigheder.
- **Løsningsmodel 2:** foranstaltningerne består primært af **målrettede ændringer** af Rådets afgørelse om kontorer for inddrivelse af aktiver og konfiskationsdirektivet for at præcisere anvendelsesområdet for de eksisterende generelle krav og styrke deres effektivitet. Disse foranstaltninger vil omfatte krav til medlemsstaterne om at fastlægge en national strategi for inddrivelse af aktiver og om at sikre, at de kompetente myndigheder har de nødvendige kvalifikationer og ressourcer. Det vil desuden indebære foranstaltninger, der tager sigte på at forbedre det grænseoverskridende samarbejde mellem kontorerne for inddrivelse af aktiver, herunder adgang til databaser og udvidede beslaglæggelsesbeføjelser.

⁽²⁾ Meddelelse fra Kommissionen om en EU-strategi til bekæmpelse af organiseret kriminalitet 2021-2025 (COM(2021) 170 final af 14.4.2021).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU af 3. april 2014 om indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union (EUT L 127 af 29.4.2014, s. 39).

⁽⁴⁾ Rådets afgørelse 2007/845/RIA af 6. december 2007 om samarbejde mellem medlemsstaternes kontorer for inddrivelse af aktiver om opsporing og identificering af udbyttet fra strafbart forhold eller andre formuegoder forbundet med kriminalitet (EUT L 332 af 18.12.2007, s. 103).

⁽⁵⁾ Nogle af de relevante udtalelser fra EØSU er: udtalelsen om pakken om sikkerhedsunionen (EUT C 323 af 26.8.2022, s. 69), rækken af udtalelser om lovgivningen om bekæmpelse af hvidvask af penge, hvoraf den seneste er udtalelsen om lovpakken om bekæmpelse af hvidvask af penge fra 2021 (EUT C 152 af 6.4.2022, s. 89), udtalelsen om strategien til bekæmpelse af organiseret kriminalitet 2021-2025 (EUT C 517 af 22.12.2021, s. 91), udtalelsen om styrkelse af Europols mandat (EUT C 341 af 24.8.2021, s. 66), udtalelsen om kontrol med likvide midler, der føres ind i eller ud af Unionen (EUT C 246 af 28.7.2017, s. 22), udtalelsen om den europæiske dagsorden om sikkerhed (EUT C 177 af 18.5.2016, s. 51) og udtalelsen om et åbent og sikkert Europa (EUT C 451 af 16.12.2014, s. 96).

⁽⁶⁾ Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om *Inddrivelse og konfiskation af aktiver — Skabe sikkerhed for, at forbrydere ikke betaler sig* (COM(2020) 217 final).

⁽⁷⁾ I overensstemmelse med Rådets konklusioner om en styrkelse af finansielle efterforskninger for at bekæmpe grov og organiseret kriminalitet, rådsdokument 8927/20, af 17. juni 2020.

⁽⁸⁾ Deltag i debatten: Bekæmpelse af organiseret kriminalitet: styrkelse af mandatet for EU's kontorer for inddrivelse af aktiver.

⁽⁹⁾ Kommissionen, IMPACT ASSESSMENT REPORT Accompanying the document Proposal for a Directive of the European Parliament and of the Council on asset recovery and confiscation, (2022).

- **Løsningsmodel 3:** indeholder ud over de foranstaltninger, der indgår i løsningsmodel 2, mere detaljerede krav til medlemsstaterne i alle faser af inddrivelsesprocessen, og konfiskationsdirektivets anvendelsesområde vil blive udvidet til at omfatte en bredere vifte af forbrydelser.
- **Løsningsmodel 4:** foranstaltningerne bygger videre på foranstaltningerne i løsningsmodel 3, men bestemmelsernes anvendelsesområde vil blive udvidet til at omfatte alle forbrydelser og medføre mere omfattende krav i forbindelse med iværksættelse af efterforskninger. Der vil desuden blive fastsat mere konkrete betingelser for hasteafgørelser om beslaglæggelse og udveksling af oplysninger mellem kontorerne for inddrivelse af aktiver.

2.5.1. Konsekvensanalysen viste, at løsningsmodel 3 var den mest hensigtsmæssige, da den skaber den bedste balance mellem effektivitet og proportionalitet på den ene side og de forventede økonomiske, sociale og miljømæssige virkninger på den anden side.

2.6. Den 25. maj 2022 fremsatte Kommissionen et forslag til et nyt direktiv om inddrivelse og konfiskation af aktiver, der skal erstatte det nuværende konfiskationsdirektiv, Rådets afgørelse om kontorer for inddrivelse af aktiver og Rådets rammeafgørelse 2005/212/RIA⁽¹⁰⁾. Målet er at fastlægge fælles standarder for sporing og identifikation, beslaglæggelse, forvaltning og konfiskation af aktiver i et enkelt instrument, der yderligere vil sikre en mere sammenhængende og strategisk tilgang for alle aktører i systemet til inddrivelse af aktiver.

3. Generelle og særlige bemærkninger

3.1. Det foreslåede direktivs generelle tilgang er i overensstemmelse med dets mål om at styrke de kompetente myndigheders evne til for det første at identificere, beslaglægge og forvalte ulovlige aktiver, for det andet at styrke og udvide mulighederne for konfiskation af ulovlige aktiver og endelig at forbedre samarbejdet mellem alle myndigheder, der er involveret i inddrivelse af aktiver.

3.2. Det er sandsynligt, at forslaget til direktiv vil gøre mekanismerne for inddrivelse af aktiver mere effektive ved at indføre et centralt sæt minimumsregler for sporing og identifikation, beslaglæggelse, konfiskation og forvaltning af formuegoder i straffesager og lette gennemførelsen af EU's restriktive foranstaltninger, hvor det er nødvendigt. Forslaget til direktiv bør imidlertid ledsages af yderligere lovgivning og foranstaltninger vedrørende overtrædelser af EU's restriktive foranstaltninger, og Kommissionen bør nøje vurdere mulighederne for at forhindre en svækkelse af kontorerne for inddrivelses evne til at opfylde deres kernemandat.

3.3. EØSU mener, at den foreslåede bestemmelse om, at hver medlemsstat skal vedtage en national strategi for inddrivelse af aktiver, vil skabe en mere strategisk tilgang på dette område, fremme et større samarbejde mellem de relevante myndigheder og give et klart overblik over resultaterne af inddrivelsen af aktiver.

3.4. Det udvidede anvendelsesområde for konfiskationsmekanismerne vil gøre det muligt for de nationale retslige myndigheder at anvende udvidet konfiskation på en bredere vifte af forbrydelser end i det nuværende konfiskationsdirektiv. EØSU bifalder direktivforslagets bredere anvendelsesområde, da det udbedrer en mangel i konfiskationsdirektivet for så vidt angår en betydelig liste over forbrydelser, herunder miljøkriminalitet, organhandel, handel med kulturgoder, kidnapning, ulovlig tilbageholdelse eller gidseltagning og handel med stjålne køretøjer, i det omfang lovovertrædelser begås af en kriminel organisation. Samtidig omfatter forslaget til direktiv ikke udtrykkeligt smugling af migranter og ulovlig handel med tobak på trods af disse kriminelle markeders betydelige årlige indtægter (skønsmæssigt henholdsvis 289,4 mio. EUR og 8 309,3 mio. EUR⁽¹¹⁾).

3.5. Hvis de relevante myndigheder får øjeblikkelig og direkte adgang til oplysninger fra andre nationale myndigheder såsom skattekontorer eller nationale ejendomsregistre, vil kontorerne for inddrivelse af aktiver få bedre muligheder for at handle og reagere effektivt og rettidigt. Samtidig bør offentlighedens adgang til oplysninger også sikres, uden at dette berører igangværende procedurer på både nationalt plan og EU-plan.

⁽¹⁰⁾ Rådets rammeafgørelse 2005/212/RIA af 24. februar 2005 om konfiskation af udbytte, redskaber og formuegoder fra strafbart forhold (EUT L 68 af 15.3.2005, s. 49).

⁽¹¹⁾ Kommissionen, Generaldirektoratet for Migration og Indre Anliggender, *Mapping the risk of serious and organised crime infiltrating legitimate businesses: final report*, E. Disley (redaktør), E. Blondes (redaktør), S. Hulme (redaktør), Publikationskontoret, 2021.

3.6. Forslaget til direktiv udvider listen over situationer med ikkedomsbaserede konfiskationsforanstaltninger, der er baseret på straffesager, til andre tilfælde, hvor en straffedom ikke er mulig på grund af objektive omstændigheder i form af immunitet, amnesti og forældelse. EØSU anerkender Kommissionens bestræbelser på at begrænse disse tilfælde, da de kan misbruges eller anvendes med henblik på chikane eller forfølgelse.

3.7. Forslaget til direktiv indeholder en ny konfiskationsmekanisme, der sikrer konfiskation af aktiver, der ikke er direkte knyttet til en forbrydelse, der er opført i direktivet, men som er baseret på mistanke om ulovlige formuegoder/formuegoder opnået gennem kriminelle aktiviteter. På trods af den obligatoriske retslige procedure forud for afgørelsen om konfiskation og anklagemyndighedens bevisbyrde for at knytte det pågældende aktiv til kriminel aktivitet er der behov for flere garantier for at udelukke ethvert muligt misbrug under proceduren. De nationale jurisdiktioner følger forskellige veje, lige fra konfiskation i henhold til civilretten til strafferetlig konfiskation. Forslaget til direktiv bør omfatte standarder for tiltaltes proceduremæssige rettigheder og garantier og sikre, at dommere og anklagere har adgang til passende uddannelse.

3.8. Den begrænsede virkning af bestemmelsen om social genanvendelse i konfiskationsdirektivet kræver, at medlemsstaterne i højere grad tilskyndes til at medtage passende foranstaltninger til at sikre bestemmelsens effektivitet. EØSU anmoder Kommissionen om at være mere ambitiøs i sine bestræbelser på at gøre den sociale genanvendelse af konfiskerede aktiver effektiv og fastsætte en minimumsprocentdel for social genanvendelse for medlemsstaterne. Det er af afgørende betydning for den sociale samhørighed, at de berørte samfund får direkte genoprettende skadeserstatning og får gavn af udbyttet af denne skadeserstatning. Desuden har lokalsamfundene brug for bedre bistand, der kan bidrage til at øge deres modstandsdygtighed over for organiseret kriminalitet, og civilsamfundet skal inddrages i forvaltningen og afhændelsen af konfiskerede aktiver.

3.9. Som det også fremgår af konfiskationsdirektivet, vil ofres ret til erstatning ikke blive berørt af konfiskationsforanstaltningerne. Forslaget til direktiv sikrer dog stadig ikke, at erstatningen til ofrene prioriteres i kreditorrækkefølgen. Samtidig er borgere fra tredjelande ikke tilstrækkeligt beskyttet af forslaget til direktiv og anden EU-lovgivning, da den fokuserer på EU-borgere.

3.10. I konsekvensanalysen påpeges følgende mangler: manglende oplysninger om kontorerne for inddrivelse af aktivers rolle og utilstrækkelige menneskelige, finansielle og tekniske ressourcer afsat til opsporing af aktiver. Forslaget til direktiv er en reaktion på disse konklusioner og kræver, at der oprettes mindst ét kontor for inddrivelse i hver medlemsstat. Den udtrykkelige forpligtelse til at stille tilstrækkelige ressourcer til rådighed, så det sikres, at kontorerne for inddrivelse af aktiver bliver effektive, hilses velkommen. Denne forpligtelse bør dog ledsages af regelmæssig rapportering fra det nationale niveau til Kommissionen om de tildelte ressourcer, således at Kommissionen kan vurdere, om der er fragmentering eller manglende balance mellem de forskellige kontorer for inddrivelse af aktiver.

3.11. Omkostningerne i forbindelse med forvaltningen af beslaglagte og/eller konfiskerede aktiver kan være betydelige og endda overstige værdien af det pågældende aktiv. Forslaget til direktiv forpligter de kompetente myndigheder til at vurdere omkostningerne, inden de udsteder en afgørelse om beslaglæggelse. EØSU bifalder denne foranstaltning som et effektivt og nyttigt instrument, der har til formål at reducere de nødvendige omkostninger og maksimere aktivets efterfølgende værdi.

3.12. Mekanismen for mellemliggende salg kan anvendes i begrænsede tilfælde, som nu er opført i forslaget til direktiv, og vil sandsynligvis bidrage til en mere effektiv forvaltning af de beslaglagte aktiver. Selv om mekanismen er tilgængelig i de fleste medlemsstater, anvendes den i mindre målestok og med store forskelle. Forslaget til direktiv vil sandsynligvis øge anvendelsen af denne mekanisme ved at indføre en enkelt definition og præcisere betingelserne for dens anvendelse.

3.13. Manglen på omfattende og sammenlignelige statistikker blev anset for at være en væsentlig mangel i bestræbelserne på at gøre systemet til inddrivelse af aktiver mere effektivt. I den forbindelse stiller forslaget til direktiv krav om, at hver medlemsstat opretter et register over inddrivelse af aktiver, som skal indsamle kodede oplysninger fra de kompetente myndigheder under hele processen for inddrivelse af aktiver.

3.14. EØSU mener, at en samling af alle relevante retlige bestemmelser om inddrivelse af aktiver i et enkelt direktiv er i overensstemmelse med Kommissionens program for målrettet og effektiv regulering (REFIT) og vil hjælpe de relevante myndigheder og interessenter med at forstå reglerne bedre og bidrage til at forbedre gennemførelsen og effektiviteten af foranstaltninger, der har til formål at øge graden af inddrivelse af ulovlige aktiver i de nationale jurisdiktioner.

3.15. Kontorerne for forvaltning af aktiver vil være specialiserede organer, der oprettes eller udpeges i hver medlemsstat for at sikre en effektiv forvaltning af beslaglagte og konfiskerede formuegoder og for at samarbejde med andre kompetente myndigheder med ansvar for sporing, identifikation, beslaglæggelse, konfiskation og forvaltning enten på nationalt plan eller i grænseoverskridende sager. Forslaget til direktiv fastlægger mere præcist kontorenes roller og opgaver og skaber større klarhed for medlemsstaterne i forbindelse med fastlæggelsen af deres infrastruktur til inddrivelse af aktiver.

3.16. Afhændelse eller tilbagelevering af aktiver i grænseoverskridende sager bør være omfattet af aftaler om deling af aktiver, der skal undertegnes af de relevante medlemsstater. De nationale systemer kan variere betydeligt med hensyn til, hvilken type myndigheder og procedurer der er nødvendige for at indgå sådanne aftaler. Forslaget til direktiv indeholder ikke specifikke bestemmelser på dette område. Det bør derfor udtrykkeligt give kontorer for inddrivelse og forvaltning af aktiver relevante beføjelser i den henseende.

3.17. Samarbejdet med tredjelande er særlig vigtigt, da organiseret kriminalitet også eksisterer uden for EU og udgør en betydelig risiko for EU's indre sikkerhed. Da den organiserede kriminalitet er blevet mere forbundet, international og digital, er det vigtigt at sikre, at myndighederne i tredjelande er i stand til at samarbejde med deres kolleger i medlemsstaterne. Der bør overvejes forskellige bistands- og støtteinstrumenter med henblik på en yderligere håndhævelse af det foreslåede direktiv.

3.18. De høringsinstrumenter, som Kommissionen anvendte forud for direktivforslaget, var inkluderende og tilpasset de forskellige interessenter — navnlig de relevante myndigheder, fagfolk, erhvervsorganisationer, civilsamfundsorganisationer og den brede offentlighed — med hensyn til varighed og metoder. EØSU anerkender Kommissionens bestræbelser på at tilvejebringe pålidelige data og oplysninger om situationen og fremskridtene i medlemsstaterne og i EU som helhed på området inddrivelse af ulovlige aktiver. Det forventes, at der vil blive gjort en lignende indsats under direktivets gennemførelse i national lovgivning og evalueringen af denne.

Bruxelles, den 14. december 2022.

Christa SCHWENG
Formand
for Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg
